

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713010275
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7713010275.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2013, v trestnej veci proti obžalovanému I. J., pre prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods.1, ods.2, písm.b/, c/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 20.5.2013 sp.zn. 1 T 83/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného I.Á. J. M. N. Á. O. S. .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 20.5.2013 sp.zn. 1 T 83/2013 bol obžalovaný I. J. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, k § 194 ods.1,2 písm.b/, c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11.6.2012 v čase okolo 23.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode neoprávnene vnikli do dvora obývaného rodinného domu č. XXX v obci P., M.. C. tak, že preliezli oplotenie a z hospodárskej časti odcudzili 2 ks železných sudov. Odcudzením sudov spôsobili C. M. škodu vo výške 30,60 Eur.

Za to bol obžalovanému I. J. podľa § 194 ods.2 Tr.zák., s použitím § 37 písm.m/ Tr.zák., § 38 ods.4 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, lebo bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Podaným odvolaním obžalovaný namietal výrok rozsudku o uznanej vine a uloženom treste. Obžalovaný tvrdil, že trestného činu kladeného mu za vinu sa dopustili ďalšie osoby, a to okrem už odsúdených aj J. J.Á. S. C. J.. Vzhľadom k skutočnosti, že trestnej činnosti sa dopustil s viacerými osobami, ako i na výšku spôsobenej škody navrhol uložiť mu miernejší trest, a to trest verejnoprospešných prác v obci P..

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na dôvodoch podaného odvolania a druhostupňovému súdu navrhol rozhodnúť v zmysle jeho obsahu.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaniu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods.1 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie v súvislosti s obsahom podaného odvolania je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžaloba Okresnej prokuratúry v Michalovciach spisová značka 1Pv 771/2012 z 22.4.2013 bola podaná na štyroch obžalovaných. Okrem obžalovaného I. J., boli obžalované aj osoby C. C., C. G. J. S. C.. C. T.. Totožné osoby boli uvedené aj v uznesení vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Obžalovaný sa k stíhanému trestnému činu priznal v prípravnom konaní, pričom hlavné pojednávanie sa vykonalo po splnení zákonných podmienok v jeho neprítomnosti. Obžalovaný rozhodnutie okresného súdu o uznanej vine spochybnil v odvolacom konaní len v tom smere, že trestnej činnosti sa dopustil aj s inými osobami, ktoré na rozdiel od neho neboli trestne stíhané.

V súvislosti s uvedenou obhajobou obžalovaného krajský súd zvyrazňuje ustanovenie § 2 ods.15 Tr.por., podľa ktorého trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje. V trestnom stíhaní I. J. boli celkovo obžalované a právoplatne odsúdené ďalšie 3 osoby, pričom vykonaným vyšetrovaním sa dostatočným spôsobom nepodarilo stotožniť iných páchatel'ov. Skutočnosti uvedené obžalovaným I. J. ohľadne viacerých nestotožnených spolupáchateľ'ov tvoria zákonný podnet na procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní. Existencia možného väčšieho počtu páchatel'ov stíhanej trestnej činnosti však nemá vplyv na vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti obžalovaného I. J.. Krajský súd preto ustálil, že obžalovaný sa stíhaného trestného činu dopustil tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa.

V súvislosti s uloženým trestom obžalovanému I. J., je potrebné zo strany krajského súdu zvyrazniť, že trestnej činnosti sa obžalovaný mal dopustiť v čase podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Nepodmienený trest vykonával na základe rozsudku Okresného súdu v Michalovciach sp.zn. 15T 143/2009 z 24.8.2009 pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľ'stva podľa § 20 Tr.zák. a iné, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 8 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Z výkonu trestu bol podmienne prepustený 12.5.2011 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov.

Prvostupňový súd v prejednávacom trestnom stíhaní pri výmere trestu a prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností u obžalovaného aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák. o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. V jeho prípade uznal existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. Priťažujúca okolnosť spočívala v skutočnosti, že I. J. bol už za trestný čin odsúdený. Prvostupňový súd však nesprávne určil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a obžalovanému uložil nezákonný trest.

Pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.2 Tr.zák. je možné páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. Pri existencii jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. prevažuje pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods.4 Tr.zák. a dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu tretinu. Páchatel'ovi je možné za daných podmienok uložiť trest odňatia slobody v rozsahu 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Z uvedeného je teda zrejmé, že prvostupňový súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to bez splnenia ďalších zákonných podmienok. Zistené pochybenie okresného súdu nebolo možné krajským súdom napraviť, a to z dôvodu, že rozsudok prvostupňového súdu nebol napadnutý odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaného.

Na základe týchto skutočností krajský súd ustálil, že uložený trest obžalovanému nemožno v žiadnom prípade vyhodnotiť ako neprimerane prísny. Uložený trest je naopak trestom nezákonným a uloženým spôsobom smerujúcim v prospech obžalovaného. Zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák.

Na základe týchto dôvodov Krajský súd v Košiciach odvolanie obžalovaného zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.